

Islamitische Nieuwsbrief

Qurán

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَا تَلَكَ بِبَيْمِينِكَ يَمُوسَى ○ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّوْا عَلَيْهَا وَاهْتَشُّ بِهَا
عَلَى غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَّارِبٌ أُخْرَى ○

(Soerah TaaHaa 17-18)

“En wat is dat in jouw rechterhand, O Moesa? Hij zei: ‘Dat is mijn staf, ik leun erop en sla er bladeren voor mijn geiten mee neer en ik gebruik het voor andere werkzaamheden.’”

Bovenstaande vers is uit de 20e soerah van de heilige Qurán; soerah TaaHaa. De verzen zijn een deel van een gesprek tussen Allah ﷻ en Hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام. Dit was het eerste gesprek tussen Allah ﷻ en hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام in de heilige vallei Toewa. Hierdoor kreeg Moesa عَلَيْهِ السَّلَام de gezegende titel ‘KaliemOellah’. Voor het volledige gesprek lees soerah TaaHaa vers 9 t/m 46.

In deze uitgave zullen we het over vers 17 en 18 hebben, waarin de heilige staf wordt vermeld. Dit is de heilige staf van hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام die ‘Asaa-e-Moesa’ (De staf van Moesa) wordt genoemd. Hiermee zijn de vele wonderen van hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام tot stand gekomen, die Allah ﷻ in de heilige Qurán meerdere malen heeft vermeld.

De geschiedenis van deze heilige staf is zeer oud en bestaat uit honderden historische gebeurtenissen die duizenden morele lessen bevatten voor degenen die het spirituele inzicht bezitten. De staf was in lengte zo groot als hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام: tien armlengtes (ongeveer 4,5 meters). De bovenste uiteinde was in twee takken gesplitst die 's nachts als een lamp het licht zouden uitstralen.

Wordt vervolgd op blz. 4

Hadith

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُعَوِّذُ بَعْضَ أَهْلِهِ، يَمْسَحُ بِيَدِهِ الْيُمْنَى وَيَقُولُ "اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاسَ، وَاشْفِهِ وَأَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُعَادِرُ سَقَمًا".

(رواه البخارى)

Overgeleverd door hazrat Aa'ishah رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, zij zei: De Boodschapper van Allah ﷻ behandelde (voor genezing) zijn huisgenoten door zijn rechterhand over hem te wrijven en het volgende te zeggen: “O Allah, de Heer van de mensen, verwijder het probleem (ziekte) en genees hem en U bent de genezer, er is geen genezing behalve die van u, genezing die geen ziekte achter laat.”

Djamadie-oel-Oela

Belangrijke data

- 08 - De Slag van Moe'tah
- 29 - Overlijden van Khalid ibn Ruzi رضي الله عنه

In deze uitgave:

Qurán	1
Hadith	1
Een gewoonte uit de tijd van de Profeet ﷺ	2
Vervolg tafseer van Qurán:	
De heilige staf van Moesa عَلَيْهِ السَّلَام	4
Vraag en antwoord	6

Een gewoonte uit de tijd van de Profeet ﷺ...

Over het dragen van zijn ﷺ ring

Hazrat Anas ibn Maalik رضي الله عنه heeft vermeld dat de ring van de Boodschapper van Allah ﷺ gemaakt was van zilver en de edelsteen erin was afkomstig van Abessinië (Ethiopië).

Volgens de meerderheid van de geleerden is het toegestaan (voor mannen) om een ring gemaakt van zilver te dragen. Volgens de Hanafi mazhab is het niet toegestaan om een ring te dragen gemaakt van brons, ijzer, staal etc. De Profeet ﷺ droeg eerder geen ring, totdat bekend werd dat de koningen van Perzië en andere landen geen brieven accepteerden of zelfs bekeken waar geen zegel/stempel op stond. De Profeet ﷺ was begonnen met brieven sturen naar de koningen om hen uit te nodigen tot de Islam. De zegel/stempel werd gemaakt in het zesde of zevende jaar van hijri. De geleerden hebben verschillende meningen over het dragen van een ring. Sommige geleerden zeggen dat het makroeh is om een ring te dragen voor elke persoon behalve de koning en de rechter. Maar volgens de Hanafi mazhab is het soennat om een ring te dragen voor de koningen, rechters en daarvan afgeleiden en anderen die een zegel/stempel nodig hebben. Naast hen is het ook toegestaan voor anderen, maar het is dan geen soennat. De reden is duidelijk; de Profeet ﷺ begon er slechts een te dragen toen het noodzakelijk werd, namelijk om de brieven te versturen aan de koningen. Aboe Dawoed رحمه الله عليه en anderen hebben vermeld dat het, behalve de koningen, anderen is verboden om een ring te dragen. Het is echter bewezen dat meerdere metgezellen رضي الله عنهم ook een ring droegen in de aanwezigheid van de Profeet ﷺ en in andere ahaadith is vermeld dat de Profeet ﷺ de metgezellen dit had toegestaan. Daarom zou een hard verbod in strijd komen te staan met een gewoonte van de metgezellen.

Hazrat ibn Umar رضي الله عنه heeft gezegd dat de Boodschapper van Allah ﷺ een ring van zilver had. Hij ﷺ gebruikte het als een zegel/stempel op brieven, maar hij droeg het niet.

De Profeet ﷺ droeg een ring zoals beschreven in de ahaadith. De geleerden hebben voor deze hadith een aantal uitleggen gegeven. Sommigen hebben uitgelegd dat met de hadith wordt bedoeld dat de Profeet ﷺ de ring niet constant droeg. Sommigen hebben geïnterpreteerd dat de Profeet ﷺ twee ringen had. Één had de zegel en daarmee bestempelde hij de brieven en deze ring droeg hij niet. De andere ring werd gebruikt om te dragen.

Het is overgeleverd in een hadith dat de Profeet ﷺ eens het gebed aan het verrichten was en hij droeg de ring in zijn rechterhand. Terwijl hij het gebed verrichtte, viel zijn oog op de ring. Hierna is hij gestopt de ring te dragen. Hierbij wordt dan ook geïnterpreteerd dat de Profeet ﷺ de ring niet gewoonlijk droeg, maar omdat de ring wel van groot belang was, kon hij ﷺ deze ook niet volledig wegdoen.

Hazrat Anas رضي الله عنه heeft overgeleverd dat de Profeet ﷺ een ring gemaakt van zilver had en de steen erin was ook van zilver.

Indien uitgegaan wordt van de interpretatie dat de Profeet ﷺ twee ringen had, dan is deze hadith in overeenstemming met de eerdere hadith dat de Profeet ﷺ ook een ring had met een steen daarin van Abessinië. Imam Bayhaqi رحمه الله عليه onder andere houdt deze mening aan.

Indien uitgegaan wordt van de mening dat de Profeet ﷺ slechts één ring had, worden deze ahaadith als volgt uitgelegd: Met de eerdere hadith dat de steen Habshi (Abessijs) was, zou kunnen worden bedoeld dat de kleur Habshi was of de stijl Habshi was of dat de maker Habshi was. In dat geval is er ook geen contradictie tussen beide ahaadith.

Hazrat Anas ibn Maalik رضي الله عنه heeft overgeleverd: 'Wanneer de Boodschapper van Allah ﷺ naar de wasgelegenheid ging, deed hij ﷺ zijn ring af.'

Aangezien in de ring van de Profeet ﷺ de naam van Allah gegraveerd stond, nam hij ﷺ de ring nooit mee de wasgelegenheid (nettere woord voor toilet) in. Hierom hebben de geleerden ook vermeld dat het makroeh is om het toilet binnen te gaan met eerbiedwaardige woorden of zinnen erop.

Hazrat Ali ibn Abi Taalib رضي الله عنه heeft overgeleverd: 'De Boodschapper van Allah ﷺ droeg zijn ring in zijn rechterhand.'

In verschillende overleveringen is geschreven over het dragen van de ring door de Boodschapper van Allah ﷺ in zijn rechter- of in zijn linkerhand. Een groep muhadditheen (hadith geleerden) hebben de voorkeur gegeven aan het stellen dat de Boodschapper van Allah ﷺ zijn ring in zijn rechterhand droeg. Deze mening wordt gedeeld door Imaam Boekhari رحمه الله عليه, Imaam Tirmizi رحمه الله عليه en andere muhadditheen. Sommige geleerden hebben geconcludeerd dat de Profeet ﷺ zijn ring in zijn rechterhand droeg, maar soms ook in zijn linkerhand droeg. De geleerden verschillen van mening welke hand het beste is om de ring in te dragen. Tussen de Hanafi geleerden zijn er ook verschillende meningen. Sommige zeggen dat het het beste is om te dragen in de linkerhand en ande-

ren zeggen dat er geen verschil is tussen beide handen. Mulla Ali Qari رحمه الله عليه heeft een mening van de Hanafi's geciteerd dat het beter is om de ring in de rechterhand te dragen. Imaam Nawawi رحمه الله عليه heeft vermeld dat het toegestaan is volgens de meerderheid van de geleerden om de ring in beide handen te dragen (één van beide handen). De Maliki's hanteren dat het beter is om het in de linkerhand te dragen. In het kort: uit de ahaadith wordt zowel het dragen van de ring in de rechterhand als in de linkerhand bewezen.

Hazrat Hammaad bin Salamah رضي الله عنه heeft gezegd dat hij hazrat Abdur Rahman bin Abi Rafi رضي الله عنه een ring zag dragen in zijn rechterhand. Hij vroeg om de reden ervan en hazrat Abdur Rahman رضي الله عنه antwoordde: 'Ik heb hazrat Abdullah ibn Ja'far رضي الله عنه een ring in zijn rechterhand zien dragen en hij zei dat hij de Profeet van Allah ﷺ een ring in zijn rechterhand had zien dragen.'

In een hadith wordt vermeld dat de ring in beide handen gedragen werd door de Profeet ﷺ. Maar er wordt in dezelfde hadith ook vermeld dat de schoonheid en elegantie beter op de rechterhand staan. Daarom zegt Ibn Hajar رضي الله عنه, een geleerde in de hadith-wetenschappen: Nadat ik de betreffende hadith had gelezen, heb ik begrepen dat als je het draagt voor schoonheid en elegantie, dan draag je het in je rechterhand. Draag je het om het te gebruiken als een zegel of een stempel, dan moet je het in je linkerhand dragen, want het is makkelijker te verwijderen van je linkerhand wanneer je het wilt gebruiken.'

Hazrat Salt ibn Abdullah رضي الله عنه heeft gezegd dat hazrat ibn Abbaas رضي الله عنهما een ring droeg in zijn rechterhand en dat, zover hij zich kon herinneren, hij (hazrat ibn Abbaas) zei dat de Profeet ﷺ het ook in zijn rechterhand droeg.

Imam Tirmizi رحمه الله عليه heeft deze hadith kort belicht. Hazrat ibn Ishaq رضي الله عنه heeft gezegd: "Ik heb Salt ibn Abdullah een ring zien dragen om zijn kleinste vinger van zijn rechterhand. Ik vroeg hem naar de reden. Hij zei: 'Ik heb hazrat ibn Abbaas رضي الله عنهما een ring zodanig zien dragen. De bovenkant van de ring was gericht naar de buitenkant en voor zover ik me kon herinneren zei hij dat de Profeet ﷺ het op dezelfde manier droeg.'"

Twee dingen worden genoemd in bovenstaande hadith. Het ene is dat de bovenkant van de ring gericht was naar de buitenkant (van de hand af). Dit wordt ook vermeld in vele andere overleveringen. Allamah Munaawi رحمه الله عليه zegt dat dit het beste is omdat het de steen van de ring beschermt en het beschermt de persoon van trots en hoogmoedigheid. Het tweede dat in deze hadith benoemd wordt is dat de ring werd gedragen om de kleinste vinger (de pink). Imaam Nawawi رحمه الله عليه zegt dat de geleerden er overeenstemming over hebben dat dat soennat is.

Hazrat Ibn Umar رضي الله عنهما heeft vermeld: "De Profeet van Allah ﷺ had een ring gemaakt van zilver. De bovenkant bleef altijd naar de binnenkant gericht. Daarop was gegraveerd 'Moehammed de Boodschapper van Allah'. Het was verboden voor het volk om dezelfde inscriptie in hun ringen te graveren. Dit is dezelfde ring die uit de handen van hazrat Mu'ayqib رضي الله عنه in de put van Arees viel tijdens de khilafah (leiderschap) van hazrat Usmaan رضي الله عنه."

De reden dat de Profeet ﷺ de metgezellen رضي الله عنهم verbood om dezelfde inscriptie te graveren in hun ringen was omdat de metgezellen رضي الله عنهم de Profeet ﷺ in elk aspect van het leven volgden en nadeden. Dus als zij ook nog dezelfde inscriptie in hun ringen zouden hebben, zou er verwarring kunnen komen met de echte stempel/zegel van de Profeet ﷺ.

Hazrat Mu'ayqib رضي الله عنه was een metgezel en hij was de bewaarder van de ring van de Profeet ﷺ. Wanneer de Profeet ﷺ de ring niet droeg, werd het bewaard door hazrat Mu'ayqib رضي الله عنه. Zo werd het ook bewaard door hem رضي الله عنه tijdens de khilafah van hazrat Abu Bakr, hazrat Umar en hazrat Usmaan رضي الله عنهم. Tijdens de khilafah van hazrat Usmaan رضي الله عنه terwijl ze zaten bij de put van Arees, gaf hazrat Mu'ayqib رضي الله عنه de ring aan hazrat Usmaan رضي الله عنه of hij nam het aan van hem en de ring viel per ongeluk in de put. Dit incident is in meerdere ahaadith beschreven. Of de ring viel uit de handen van hazrat Mu'ayqib رضي الله عنه of uit de handen van hazrat Usmaan رضي الله عنه; de geleerden hebben geïnterpreteerd dat het uit de handen van hazrat Mu'ayqib is gevallen.

Hierboven heb ik een compilatie van ahaadith vermeld over het dragen van een ring door onze geliefde Profeet Moehammad ﷺ. Hoe hij ﷺ de ring droeg; welke kleur het had; van welk materiaal het was; wat voor steen het betrof en om welke redenen hij ﷺ het wel en niet droeg. Hierna volgt nog een korte samenvatting over de opvattingen van de Hanafi Mazhab:

- Het is toegestaan voor mannen om één zilveren ring aan te doen, maar het is geen soennat tenzij het benodigd is voor het bestempelen van brieven, fatwa's etc..
- Vrouwen mogen meer dan één ring aan doen van goud of zilver. Andere metalen zijn niet toegestaan. Voor mannen is het beter om de steen van de ring aan de binnenkant van de hand (palm) te dragen en voor vrouwen is het beter om het aan de buitenkant te dragen.

Islamitische Nieuwsbrief

- De ring kan in de rechter of linkerhand gedragen worden; om de pink of om de vinger ernaast (ringvinger). Het dragen van de ring om de middelvinger of om de wijsvinger is niet gewenst.
- Het gewicht van de ring (exclusief de steen) van de man mag niet meer dan één Mithqaal (ongeveer 4,5 gram) zijn.
- Voor mannen is het ook niet toegestaan om een ring met meer dan één steen te dragen.

Moge Allah ﷻ ons de kracht geven dezelfde nobele intenties te hebben en te behouden wanneer wij wel of niet een ring dragen. Ameen.

Bron: *Shamail-ut Tirmizi, Bahare Shariat. Verzameld en vertaald door: Yasmin Akbarkhan*

Vervolg tafseer ... De heilige staf van Moesa عَلَيْهِ السَّلَام

De staf was gemaakt uit het hout van een boom uit het Paradijs, Salvadora Persica (Peelu) en Sayyidoena Adam عَلَيْهِ السَّلَام had het meegebracht uit het Paradijs samen met nog vier andere dingen.

Hazrat Sayyid Ali Udjhoori رحمه الله عليه heeft deze vijf dingen in zijn volgende coupletten verzameld:

لِمُوسَىٰ مِنَ الْأَسِّ النَّبَاتِ الْمُكْرَمِ وَأَدَمَ مَعَهُ أَنْزَلَ الْعُودُ وَالْعَصَا
وَخَتْمُ سَلِيمَانَ النَّبِيِّ الْمُعْظَمِ وَأُورَاقِ تَيْنٍ وَالْيَمِينِ بِمَكَّةَ

Vertaling: En met Adam (عَلَيْهِ السَّلَام), met hem daalden neer de Oed (het geurige hout), de staf van Moesa (عَلَيْهِ السَّلَام) gemaakt uit het hout van de gezegende plant, de bladeren van de vijg, de Hadjar-oel-Aswad en de ring van Soelaimaan (عَلَيْهِ السَّلَام); de gezegende Profeet.

Na hazrat Adam عَلَيْهِ السَّلَام werd de heilige staf als profetische erfenis doorgegeven aan verschillende vooraanstaande Profeten عَلَيْهِمُ السَّلَام, de een na de ander. Uiteindelijk bereikte het hazrat Sho'ayb عَلَيْهِ السَّلَام. Hij was een Profeet die naar de mensen van Madyan was gestuurd. Toen hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام van Egypte naar Madyan migreerde, liet hazrat Sho'ayb عَلَيْهِ السَّلَام zijn dochter Sayyidatoena Safoera رضي الله عنها trouwen met hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام. Hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام diende hazrat Sho'ayb عَلَيْهِ السَّلَام tien jaar lang. Hij zou in die periode de geiten van hazrat Sho'ayb عَلَيْهِ السَّلَام hoeden. Op dat moment, na het ontvangen van het bevel van Allah ﷻ, gaf hazrat Sho'ayb عَلَيْهِ السَّلَام de heilige staf aan hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام.

Toen hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام samen met zijn gezegende echtgenote Madyan verliet om naar zijn thuisland, Egypte, terug te keren en de heilige vallei van 'Toewa' bereikte, zegende Allah ﷻ hem met de glimp van Zijn Goddelijk Licht en verhoogde zijn rang door hem het Profeetschap te schenken. De Heilige Qurán beschrijft hoe Allah ﷻ hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام destijds aansprak met de volgende woorden:

Allah ﷻ vroeg aan hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام: "En wat is dat in jouw rechterhand, O Moesa?" Hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام antwoordde: "Dat is mijn staf, ik leun erop en sla er bladeren voor mijn geiten mee neer en ik gebruik het voor andere werkzaamheden."

In de context van 'andere werkzaamheden' heeft hazrat Allamah Aboe-al-Barakaat Abdoellah ibn Ahmad Nasafi رحمه الله عليه de volgende dingen genoemd in zijn boek Madaarik-oet-Tanziel:

1. Erop steunen tijdens het lopen.
2. Er tegen praten als een tijdverdrijf.
3. Overdag werd de staf een boom en zorgde voor schaduw voor hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام.
4. In de nacht zouden de twee gevorkte takken van de staf gloeien en licht geven.
5. Als bescherming gebruiken tegen vijanden, wilde beesten, slangen en schorpioenen.

6. Tijdens het halen van water uit een put, veranderde de staf in een touw en de twee gevorkte takken in een emmer.
7. Indien nodig veranderde de staf in een boom en droeg het gewenste vruchten.
8. Als de staf in de grond werd gestoken, kwam er water uit enz.

Bovengenoemde zaken waren het dagelijkse gebruik van de heilige staf door hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام. Maar toen hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام naar het hof van de farao (fir'aun) ging om hem naar het juiste pad te leiden en hij Moesa عَلَيْهِ السَّلَام voor tovenaars en leugenaars uitmaakte, begonnen er grote prachtige wonderen door deze gezegende staf tot stand te komen. De Heilige Qur'an heeft drie van die wonderen herhaaldelijk genoemd:

De heilige staf werd een grote slang

Dit gebeurde toen de farao eens een grote carnaval organiseerde en daarbij alle tovenaars van zijn koninkrijk verzamelde om hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام te verslaan. In het midden van deze carnaval, die vol was met honderden en duizenden mensen, stond aan de ene kant een groot aantal tovenaars met hun magische hulpmiddelen in hun handen en aan de andere kant stond hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام, helemaal alleen, maar vastbesloten tegen hen allemaal. De magiërs zwoeren bij de elegantie van de farao en gooiden hun stokken en touwen op de grond. Plots werden die stokken en touwen sissende slangen die over het hele veld glibberden. De hele menigte raakte in paniek en begon uit angst heen en weer te rennen, terwijl de farao en zijn tovenaars dit als hun overwinning beschouwend uit vreugde en arrogantie met hun handen begonnen te klappen. Kort daarna, nadat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام het bevel van Allah ﷻ had ontvangen, plaatste hij عَلَيْهِ السَّلَام zijn heilige staf tussen de slangen. De gezegende staf veranderde in een grote en gruwelijke slang die vervolgens alle slangen van de tovenaars opslokte. Toen de tovenaars dit grote wonder zagen, gaven ze hun nederlaag toe en vielen ze op de grond in prosternatie (sadjdah), het volgende verkondigend: "Aamanna bi Rabbi Haroena wa Moesa" ("We brengen geloof in Hem Die de Heer is van Haroen en Moesa"). De Heilige Qur'an vermeldt dit incident onder andere in Soerah TaaHaa, verzen 65 t/m 70.

Door de slag van de heilige staf op een steen ontstonden er 12 fonteinen van water

Het geboorteland van de Israëlieten (de Bani Isra'el) was Syrië, maar deze mensen vestigden zich in Egypte tijdens het bewind van hazrat Yoesoef عَلَيْهِ السَّلَام en de mensen van 'Amaliqah, de ergste van de ongelovigen, domineerden Syrië.

Toen de farao in de rivier de Nijl was verdronken en hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام en zijn volk veiliggesteld waren van de tirannieën van de farao, beval Allah ﷻ Moesa عَلَيْهِ السَّلَام om jihad te doen tegen de mensen van 'Amaliqah en Syrië te bevrijden van hun overheersing. Hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام verzamelde een leger van zeshonderdduizend Israëlieten en vertrok richting Syrië voor de jihad. Toen de Israëlieten echter binnen de grenzen van Syrië kwamen, werden ze zo doodsbang voor het volk van 'Amaliqah dat ze het opgaven en op de vlucht sloegen.

Als gevolg van hun ongehoorzaamheid aan het bevel van Allah ﷻ werden de Israëlieten zodanig gestraft dat ze veertig jaar in de vlakten van 'Teeh' bleven rondzwerven en er niet uit konden komen. Hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام verbleef ook bij hen in dat veld. Toen de mensen rusteloos werden vanwege de dorst en honger in de vlakten waar geen tekenen van voedsel en water waren, liet Allah ﷻ op verzoek (smeebede) van Moesa عَلَيْهِ السَّلَام voor hun 'Mann-o-Salwa' neerdalen uit de hemel. 'Mann' was een soort zoet gerecht vergelijkbaar met honing en 'Salwa' was geroosterde kwartels. Toen ze na het eten rusteloos werden door extreme dorst en om water eisten, sloeg hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام, in opdracht van Allah ﷻ, met zijn staf op een steen. Hierdoor kwamen er onmiddellijk twaalf fonteinen van water uit de steen. De twaalf stammen van Bani Isra'el dronken het water uit hun individuele bronnen en gaven dit water ook aan hun vee. Zo ging het veertig jaar lang door. Het was een wonder van hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام dat met behulp van de heilige staf en de steen plaatsvond. Allah ﷻ vermeldt dit incident in de Heilige Qur'an in soerah al Baqarah, vers 60.

Door het slaan met de heilige staf is de rivier, de Nijl, in tweeën gespleten.

Hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام predikte de farao voor een lange tijd en toonde hem hemelse tekenen en wonderen. Maar ondanks al de moeite en pogingen weigerde de farao om de waarheid te accepteren. Integendeel, zijn koppigheid en gewelddadigheid groeide met de dag nog meer. De Israëlieten accepteerden de farao niet als

Gepubliceerd**door:**

**Imtiaz Akbarkhan,
Imaam en Khateeb
Moskee Al Firdaus
Lelystad.**

**Taal, grammatica
en****spellingscontrole****door:**

**Yasmin
Akbarkhan,
Naaznien
Abdulkadir-
Saboerali,
Shagufta
Akbarkhan,
Haroen Jahangier.**

hun heer en werden daarom zwaar gemarteld door hem. Tijdens deze periode van marteling en mishandeling kreeg hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام de opdracht van Allah ﷻ om samen met de Bani Israël uit Egypte te migreren. Daarom verliet hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام 's nachts Egypte samen met de Israëlieten. Toen de farao hierachter kwam, verzamelde hij zijn leger om de Israëlieten achterna te gaan en te arresteren. Toen de leger van de farao naderde, dachten de Israëlieten dat ze door de leger van de farao gearresteerd zouden worden en gilden het uit van angst voor de farao. De situatie zag er voor de Israëlieten inderdaad zeer ernstig uit, want achter hun was de bloeddorstige leger van de farao en voor hun lag de rivier, de Nijl met grote vloedgolven, waardoor ze niet meer verder konden. Onder deze alarmerende situatie was hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام ontspannen en probeerde de Israëlieten gerust te stellen. Toen ze de rivier naderden, beval Allah ﷻ hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام om met zijn staf op de rivier te slaan. En toen Moesa عَلَيْهِ السَّلَام dat deed, ontwikkelden zich twaalf duidelijke wegen over de rivier. De Israëlieten liepen over deze twaalf wegen en staken veilig de rivier over. Toen de farao de rivier bereikte en de twaalf wegen zag, ging hij ook samen met zijn leger de wegen op. Maar toen zij het midden van de rivier bereikten, kwamen plotseling de enorme golven op waardoor de rivier zich weer samenvoegde en de wegen vernietigde. De farao verdronk samen met zijn leger in de rivier. De Heilige qurán vermeldt dit incident in soerah ash-Shoeara, verzen 61 t/m 67.

Let op! Allah ﷻ is Allaam-oel-Ghoeyoeb, Hij weet alles, het geziene en het ongeziene. Niets in het hele heelal is verborgen van Hem. Hij weet zelfs wat er in onze harten afspeelt, maar toch vroeg Hij aan Moesa عَلَيْهِ السَّلَام wat er in zijn rechterhand was. Het stellen van een vraag duidt niet altijd op onwetendheid. Dit was de eerste keer dat Allah ﷻ Moesa عَلَيْهِ السَّلَام toesprak, Moesa عَلَيْهِ السَّلَام was dus gespannen en voelde zich ongemakkelijk. Allah ﷻ wou Moesa عَلَيْهِ السَّلَام op zijn gemak stellen door over zijn heilige staf te spreken.

Antwoord vorige uitgave

Op welke Profeet was het boek van Allah 'Indjiel' geopenbaard?

Het boek van Allah ﷻ 'Indjiel was op de Profeet Isaa عَلَيْهِ السَّلَام geopenbaard.

Vraag

Hoe heet het boek van Allah ﷻ die op hazrat Moesa عَلَيْهِ السَّلَام was geopenbaard?